

SINDIKAT UDRUŽENIH RADNIKA
ENERGETIKE REPUBLIKE SRPSKE
SINDIKALNA ORGANIZACIJA
„RUDNIK I TERMOELEKTRANA UGLJEVIK“
A.D. UGLJEVIK

Broj: _____/13.

Dana, _____2013. godine

**ZAPISNIK SA SASTANKA UPRAVE I SINDIKALNOG ODBORA
održanog dana 19.04.2013 godine, sa početkom u 12:00 časova**

PRISUTNI:

Uprava:

Žiko Krunić, v.d. direktora
Milan Mirković, v.d. izvršnog direktora za tehnička pitanja

Sindikalni odbor:

Zoran Mićanović, Stevo Stević, Mitar Tomić, Tomslav Benović, Ivan Radovanović, Ljubomir Marković, Duško Radovanović, Milenko Jović, Radovan Cvijetinović, Dragan Tešić, Đokica Tomić, Zlatko Spasojević

Predsjednik Skupštine: Dragan Babić

Zapisničar: Danijela Ilić

Zoran Mićanović: Hvala vam na izdvojenom vremenu i na tome što poštujete dogovor o redovnom sastajanju Sindikata i Uprave.

Predlažem sledeći :

D n e v n i r e d :

1. Isplata dvije cijene rada za vaskršnje praznike.
2. Izdvajanje sredstava za Fond solidarnosti.
3. Izdvajanje sredstava za banjsko liječenje
4. Mogućnost kupovine uglja na rate.
5. Informacije vezane za „Ugljevik Istok“.

Usvojen predloženi dnevni red.

AD-1 Isplata dvije cijene rada za vaskršnje praznike

Zoran Mićanović: Juče je Sindikat imao sastanak sa direktoricom ERS. Jedan od zahtjeva je bio i ovaj. Direktorica se nije decidno izjašnjavala, nego je rekla da se svako dogovori sa svojim poslodavcem. Zato vas molim da nam kažete da li postoji način da se to isplati.

Žiko Krunić: Prije svega želim da vas pozdravim i da vam se zahvalim. Kao što sam već rekao, neupitno je da imamo iste interese. Neophodno je da kod donošenja svake odluke budemo na formi saradnje, ne samo između nas, nego imajući u vidu i značaj ovog Preduzeća za cijelu Republiku Srpsku. Dakle, sve svoje odluke moramo koncipirati na takav način da ne dođe do sukobljavanja sa resornim ministrom, Vladom RS, niti ERS. Država je većinski vlasnik našeg kapitala, a mi smo svi zaposleni u ovom Preduzeću. Naravno, prvenstveno moramo voditi računa o interesima našeg Preduzeća. To su okviri u kojima ćemo se uvijek kretati, dok sam ja na ovom mjestu. Vas su radnici izabrali i vi ste njihovi legitimni predstavnici, artikulišete zahtjeve zaposlenih i ja to poštujem. Morate priznati da mi ne trebamo da budemo nezadovoljni, šira javnost nas apsolutno ne bi razumjela, s obzirom da mi imamo solidna primanja i druga davanja. Ne znači to da ne zaslužujemo i više, ali u odnosu na sredinu u kojoj djelujemo, mislim da ne smijemo biti nezadovoljni. Govorim vam ovo zbog toga da bi vi mogli djelovati po dubini u bazama iz kojih dolazite, da radnicima možete dati odgovarajuća obrazloženja. Ja lično, kao vršilac dužnosti direktora, imam puno razumijevanje kad su u pitanju zahtjevi radnika, uz vođenje računa o sredini u kojoj radimo i živimo. Moramo voditi i računa da smo u sistemu ERS. Nismo samostalni na tržištu. Bez obzira što imamo rekordnu proizvodnju, ekonomski efekti ne prate proizvodnju. Jedan od razloga jeste, smanjenje troškova svih vidova. Pri tome mislim na uvođenje reda u javne nabavke, potrošnju goriva, razne kazne koje se dešavaju kolektivu. Ne smijemo zatvarati oči

po bilo kom problemu i moramo djelovati u pravcu popravljivanja stanja. Od našeg Preduzeća mnogi očekuju dosta. Što se tiče dvije cijene rada, ja sam, lično za donošenje ove Odluke, ali ne mogu ništa sa sigurnošću da kažem, jer izvršni direktor za ekonomska pitanja trenutno nije tu. Mi ćemo obaviti i konsultacije u okviru EPRS, ako je to dozvoljen i moguć okvir, ja nemam ništa protiv. Kada u utorak Uprava bude u punom sastavu, adekvatno ćemo odgovoriti na ovo pitanje.

AD-2 Izdvajanje sredstava za Fond solidarnosti

Zoran Mićanović: Ova tema je takođe bila predmet razgovora sa direktoricom ERS. Revizorska kuća „Deloitte“ je preporučila da se sredstva ne izdvajaju, ali nisu rekli da ne može, nego su rekli da pokušamo naći neko rješenje. Mi smo 04.03.2013. poslali Upravi prijedlog za izdvajanje sredstava za banje. Takva je praksa bila u posljednje 3 godine.

Žiko Krunić: Slična je priča i sa ovom tačkom, kao i sa prethodnom. Sačekaćemo izvršnog direktora sa ekonomska pitanja, da vidimo u čemu je sada prepreka, jer je to bilo do sada. Moramo da provjerimo da li postoje zakonski razlozi koji spriječavaju ta davanja. Ja bih, lično, volio da se ti odnosi uredi korektno. Ako budemo imali kvalitetnu saradnju sa Sindikatom i sa Fondom solidarnosti, naći ćemo način da se finansira sve što je potrebno, u cilju opštih interesa. Dakle, nemamo sad konačan odgovor, ali idemo ka tome da se uspostavi korektan mehanizam.

AD-3 Izdvajanje sredstava za banjisko liječenje

Žiko Krunić: Pristalica sam da ne mijenjamo praksu. Mi ćemo prebaciti sredstva, a vi radite najbolje što znate i u najboljem interesu radnika.

Duško Radovanović: Prethodna Uprava je odobrila 220.000,00 KM za banjisko liječenje. Pošto Odbor mora već da krene sa radom, interesuje me da li se ostaje na tome?

Žiko Krunić: Ne vidim razlog zašto ne bi bilo tako. Ali, ponovo ću se u ponedjeljak konsultovati sa direktorom Milijanom. Smatram da to nije sporno.

AD-4 Prijedlog da se donese odluka o mogućnosti kupovine uglja na rate

Žiko Krunić: Mislim da i to treba nastaviti kao i do sada. Ukoliko je potrebna neka odluka Uprave, biće donijeta na vrijeme.

Mitar Tomić : Do sada smo to uvijek uspijevali da završimo prije obračuna majske plate. Pošto je ugalj poskupio, bolje bi bilo da radnici imaju što više rata. Samo treba obavijestiti radnike, da mogu da stignu.

Žiko Krunić: Po mom mišljenju tu nema ništa sporno, treba krenuti u proceduru. U budućnosti ćemo pokušati da komercijalnu prodaju uglja prebacimo na novoosnovanu firmu „TERMO NOVA“. Naravno, kupovina uglja će se vršiti u skladu sa postojećim kriterijumima.

Ivan Radovanović: Prije nego što pređemo na sledeću tačku dnevnog reda, postavio bih nekoliko pitanja. Imamo li mi mogućnost za isplatu 2 cijene rada, ili to zavisi od nečije volje? Hoćemo li biti likvidni, ili ne, ukoliko isplatimo taj novac? Što se tiče sistema ERS, mi 3 godine za redom ostvarujemo rezultate na svim poljima, proizvodimo ugalj, otkrivku, električnu energiju. Prethodne 3 godine su bile sušne, peglali smo nedostatak električne energije iz hidroelektrana, pa smo svojom prekoplanskom proizvodnjom uspjeli da obezbijedimo dovoljne količine struje. Svi imate dostupne platne liste radnika. Realna plata naših radnika nije ni 50%. Većina naših radnika bijedno živi.

Nema potrebe da meni neko iz okruženja zavidi što radim ovdje. Nije sramota da radnici dobiju po dvije cijene rada. Naša prosječna plata je dobra, to stoji, ali kako je taj prosjek napravljen? To je jedna od najozbiljnijih stvari kojom bi vi trebali da počnete da se bavite. Plata se dobija za rad, a ne za stručnu spremu. Mnogi su ovdje donijeli diplome sumnjivih

kvaliteta i dobili su debelu platu, a ne rade ništa, dok radnici u proizvodnji ginu za neku siću. I sad neko treba da bude zavidan, a ja svoju platu krvnički zarađujem. Ne mogu da shvatim da imamo dobru proizvodnju, imamo uštede, a nemamo ekonomski efekat. Problem je onda u menadžmentu. Ako menadžment vodi perspektivnu firmu, a ona proizvodi gubitke, umjesto dobiti, onda nešto ne valja. Neko je bacio novac tamo gdje ne treba, to sam više puta rekao, i na parnabi, i na trakasti transporter, i na benzinsku pumpu, i bager koji nema primjenu.

Što se tiče Fonda solidarnosti, sad ćemo mi da ispitujemo da li je „Deloitte“ bio u pravu, a potez je puvučen. Pravilnik o radu Fonda je obavezivao i Upravu i Sindikat. Ne može se to jednostrano otkazati. Da li ste svjesni u kakve ćemo probleme ući povlačenjem ovih sredstava, a bili smo najskromniji, jer je predviđeno da se daje od 1-3%. Tražili smo čak da Uprava poveća svoje učešće iz više razloga, a jedan od njih je taj što imamo preko 350 invalida u Preduzeću. Nismo ih mi takve zaposlili, nego smo ih napravili. Većina tih invalida zarađuje tu platu, ne daje im je niko džaba. Druga stvar, Preduzeće ima takvu problematiku da su povrede u proizvodnji česte. Fond solidarnosti je peglao obaveze Uprave, nadoknađivao je troškove liječenja za slučaj povrede na radu. Šta će u budućnosti biti sa tim ljudima?

Zoran Mićanović: Istina, mi smo dobili odluku o stavljanju van snage odluke o sufinansiranju Fonda solidarnosti, koju je potpisao direktor. U toj odluci se ne poziva ni na jedan akt. Tako da imamo prostora da ponovo sjednemo sa izvršnim direktorom za ekonomska pitanja, pa da nađemo kompromisno rješenje.

Mitar Tomić: Mi smo u zadnje 3 godine uspjevali da podijelimo te 2 cijene rada. Prošle godine je rečeno da nema nikome davanja, a u januaru je Elektrodoboj podijelio svojim radnicima dvije cijene rada. Oni se čak i ne bave proizvodnjom struje. Onda smo i mi na osnovu toga dobili za Vaskrs po dvije cijene rada. Hoću da kažem da to nikad nije bilo jednako na nivou cijele Elektroprivrede RS. Koliko ja znam, mi smo morali prodavati struju po cijeni hidroelektrana da bi peglali gubitke zbog suše i opet smo izvukli dobit. Zbog toga se u potpunosti slažem sa Radovanović Ivanom.

Žiko Krunić: Ivan je pomenuo niz pitanja koja zaslužuju pažnju, ali ja nisam očekivao da ćemo danas o tome pričati, što ne znači da se nećemo baviti time.

Što se tiče Mitrove priče, smatram da su to sve krupne teme za ovaj sastanak. Mi smo u sistemu EPRS. Ne znači to da mi ne možemo razgovarati, ali moramo biti svjesni toga. Možemo upozoravati na to da imamo dobru proizvodnju i dobro je što je tako.

Sve su to bitna pitanja ovog Preduzeća. Pred nama je ozbiljan posao, sve ćemo raspraviti. Ali, moramo to rješavati u nekom drugom forumu. Nije na odmet da se podsjetimo, nemam ništa protiv.

Što se tiče dvije cijene rada, mislim da sam bio jasan. Ja ću nastojati da donesemo tu odluku, ali uz vođenje računa o tome što će reći ERS, moramo imati to u vidu.

Ivan Radovanović: Ovo Preduzeće je imalo pozitivan finansijski efekat, a očekujemo opet dobitak. Kompenzirali smo gubitak ERS, podijeliće se donacije, a radnici će biti uskraćeni za dvije cijene rada za Vaskrs. Za mene ne postoji način da mi to objasnite.

Žiko Krunić: Poštujem sindikalni stav.

Duško Radovanović : I do sada je bilo slučajeva da pola članica ERS isplate davanja, a pola ne. Niko nije odgovarao za to. Da budem iskren, po mom mišljenju, samo je do Uprave da li će isplatiti ili ne. Drugo je pitanje da li ima sredstava.

Zoran Mićanović: Da malo pojasnim, direktor „R i TE Ugljevik“ nema na računu sredstava. Sve iz Trebinja ide na naš račun. S druge strane, u toku sledeće sedmice ćemo imati informaciju. Bitno je da postoji dobra volja.

AD-5 Informacije vezane za „Ugljevik Istok

Zoran Mićanović: Ja sam na sastanku sa direktoricom nju upoznao sa našom situacijom. Bila je izuzetno fer i korektna. Iznijela je svoja zapažanja, a vrijeme će pokazati koliko su iskrena. Rekla je da „Ugljevik Istok“ nije ni Rudnika i Termoelektrane, ni ERS, nego je vlasništvo naroda, o tome odlučuje Vlada. Ja sam rekao da se slažem. Vlada je narodna. Mi smo njeni, blago je narodno. Naravno, opet nam se spočitava da to nije stvar Sindikata. Mi smo valjda na istoj relaciji, odgovorio sam. Direktorica je rekla da je oko kompletne priče vezane za „Ugljevik Istok“ bilo uključeno rukovodstvo iz „R i TE Ugljevik“. Mene je posebno interesovao „Rudnik“. Kaže da je od direktora Ante Gajića tražila stručnjake, on ih je preporučio, pa ih je direktorica dalje preporučila ministru, oni su išli na sastanke i dogovarali se. Zbog toga ona ne želi da ima bilo kakve veze s tim, s pravom, jer je žena ekonomista, u koordinate se ne razumije. Postavio sam joj par pitanja. Zašto nismo radili po planu iz 2009 godine. Ona kaže da smo radili. Zašto nismo dobili koncesiju 2008 godine, odgovorila mi je da smo mi sami nosilac tog zahtjeva, a zašto nije došlo do dodjeljivanja, ona ne zna, to zna ministarstvo. Direktorica je rekla da je bila na sastanku Vlade, gdje je decidno ponovljena priča od predsjednika RS i predsjednika Vlade da

ERS nije upitna, da ostaje u državnom vlasništvu, da se očekuje da ERS bude veliki pokretač mnogih aktivnosti. Ja sam onda postavio pitanje, šta se to dešava u Ugljeviku, ako se ne ide na privatizaciju Elektroprivrede? Šta radimo u Foči, na Drini? Odgovorila mi je da to nije privatizacija, nego se samo resursi daju na korištenje. Ali, daju se privatnicima, rekao sam.

Ona će Vas, direktore, kontaktirati, tako nam je obećala, da se dogovorite da tražite od nje da dođe na sastanak, pa će ona tražiti od ministra da i on prisustvuje, pa da konačno napravimo elaboraciju, da pokušamo još jednom svi skupa naći zajedničko rješenje.

Još sam pitao čija je kreacija ove trigonometrijske tačke iz rješenja, rekla je da su to uradili eksperti sa fakulteta iz Beograda, predložili su to Ministarstvu. Oni su donijeli odluku za podjelu ležišta, a Vlada na svojoj sjednici donijela rješenje.

Zbog toga vas molim da vi komunicirate između sebe, pa da to riješimo. Bio sam toliko slobodan da joj kažem da će u Ugljeviku izbiti rat, ukoliko ostanu ovakve granice. Svi imamo problem, i mi i investitor.

Žiko Krunić: Pitanje koje zaslužuje maksimalno obazriv pristup ovog Preduzeća, iz razloga što trebamo sve učiniti da zaštitimo naše Preduzeće. Minimalno što možemo jeste da obezbijedimo adekvatne količine energenta za rad termoenergetskog objekta do isteka životnog vijeka. To je naš cilj.

Imamo situaciju koja nije povoljna, Ministarstvo je obezbijedilo ekspertsku podlogu, pa je to došlo na sjednicu Vlade. Vlada je donijela odluku. Mi sad imamo pred sobom te činjenice. Vlada je usvojila ove koordinate. Ovo što vi radite kao Sindikat je korektno, artikulisali ste svoje zahtjeve i mislim da je tu Sindikat uradio sve što je trebao da uradi, iznijeli ste stav korektno, donijeli odgovarajuće zaključke po tom pitanju i ja to poštujem. Mi smo svjesni zakonskih uloga. Uprava, po zakonu, odgovara za zakonit rad ovog Preduzeća, ima ulogu da obezbijedi što bolji rad. S druge strane Sindikat je legitiman predstavnik zaposlenih radnika koji artikulišu te interese. U našoj situaciji imamo pitanje na koje stručnjaci različito gledaju i koje sutra može biti problem, ukoliko dođe do ugrožavanja prava radnika. U tom smislu, Sindikat, je „izašao iz okvira“ Kolektivnog ugovora, jer se boji da sutra neće moći štiti prava radnika. Za mene je to sasvim u redu. Ostaje da Uprava Preduzeća, Uprava RS, Ministarstvo i Vlada, svako u okviru svoje nadležnosti, donese odgovarajuće odluke, a ne vjerujem da iko od navedenih može donijeti nešto što je štetno po ovo Preduzeće, a da pri tome zna da ovdje radi 1900 ljudi, da regija živi od ovog Preduzeća. Ja tako iskreno mislim. Godinama se ne može uraditi ni objekat od 5MW, a da ugrožavaš objekat od 300 MW, ja to ne razumijem. Ali, opreza radi, moramo povesti računa o svemu.

Prvo što će se desiti u toku sledeće sedmice jeste formiranje ekspertske tima, od stručnjaka iz Instituta iz Tuzle, Instituta iz Beograda, naših stručnjaka, iz našeg Preduzeća, pa da oni na bazi stručnih rasprava analiziraju stanje PK „Bogutovo Selo“, stanje rezervi. Moramo znati koje su to količine uglja koje su otkopane. Malo je nezgodno kada ja, kao pravnik, pričam o tome. Ciljevi se moraju precizno postaviti, kako bismo dobili odgovore na sva potrebna pitanja, i u odnosu na te koordinate, da vidimo na bazi pretpostavki šta bi bilo kad bi se nama dodijelilo ležište podijeljeno na taj način, šta to znači sa stanovišta struke, mogućnosti eksploatacije, količine uglja, rizici eksploatacije, kosine, rijeka i sve ostalo. Moraju se usaglasiti, jer je to pitanje svih pitanja. Dinamički plan koji mora obezbijediti kontinuiran rad ovog objekta, sa perspektivom koja treba da zadovolji naš strateški cilj, a to je da ova firma radi do kraja životnog vijeka, mora se donijeti. Sve izvan toga bi bila politička priča, koja bi bila nepotrebna. Ako se zadržimo na ovom fonu zaštite interesa ovog Preduzeća, da ovaj objekat proizvodi struju dok mu je životni vijek, nismo u riziku. Znači, borimo se legitimno da ostvarimo te ciljeve, bez obzira šta ko bude mislio. Ja ću ekspertsku komisiju zamoliti da pregledaju svu dokumentaciju, sve projekte koje imamo. Vi osporavate projekte jedni drugima, govorimo o nekih 15 miliona tona uglja koje možda imamo ako srušimo zgradu, ako srušimo TR, to je neozbiljan pristup. Mene plaše te priče. Moramo tačno znati koliko u ovom momentu imamo

uglja, da budemo upućeni kakva nam je perspektiva, za koje vrijeme možemo otvoriti kopove koji će nam obezbijediti dovoljno energenata. Ja mislim da će naša pozicija, na bazi te stručne analize izvještaja, biti transparentnija, ojačana, argumentovana. Nedostaju nam stručni argumenti. Ne možemo samo govoriti da želimo cijeli „Istok“, a nemamo nikakvih argumenata. Mi smo, kao Uprava, duboko svjesni toga. Odlično se razumijemo, vi ste publikovali svoje zahtjeve. Predložio bih vam još da sve ove zahtjeve upućujete i Sindikatu Energetike, jer je ovo pitanje koje prevazilazi sve nas.

Posle rada ekspertskeg tima ćemo hitno zakazati sastanak kome će prisustvovati ministar, direktor ERS, predstavnici Sindikata, itd. Tek ćemo tada znati šta su nam sledeće varijante. Znam da je vrijeme odmaklo, donesene su odluke, teško je to sad vraćati na početak, ali moramo sve da provjerimo. Zamolio bih vas za razumijevanje i za strpljenje. Govorimo vam to zbog toga što ćete, kako sam već napomenuo, vi sad da djelujete po dubini. Nemojte pogrešno da protumačite, ali to djelovanje će biti potrebno sutra i kada bude u pitanju radna disciplina. Svi mi znamo da rade, otprilike, samo radnici na mašinama, neposredni rukovaoci; ako oni moraju za nas da narade višak, moramo imati ovakve efekte. To je tema o kojoj ćemo se baviti.

Dragan Tešić : Odajem priznanje direktoru, zbog toga što je sada razmišljao svojom glavom i što je potvrdio naša razmišljanja. I mi smo uvijek tvrdili da je bez studije izvodljivosti sve imaginarno. Podržavamo formiranje stručne komisije, tu mora biti obrađena i ekonomska strana i status Ugljevika I, šta je uloženo u Ugljevik II? Ako ta studija bude kvalitetno urađena, mi imamo rješenje i svi će biti zadovoljni. Ako tako razmišljate, mi smo zaista na istom fonu.

Stevo Stević: Mi smo na konstitutivnom sastanku Sindikata, kada su i direktori tek izabrani, tražili da Institut uradi stručno-ekonomsku analizu opravdanosti podjele „Istoka“. Od tada je prošlo više od 3 nedelje, a ništa nije urađeno. Danas smo čuli da planirate za iduću nedelju sastanak eksperata. Da li mislite da će ti stručnjaci sa Instituta doći praznih ruku, bez pripremljene analize, da raspravljaju sa nekim ko već ima tu analizu i ko je napravio ekspertizu. Ljudi iz Tuzle uopšte nisu upoznati sa našim problemom. Ja sam i na sastanku na Rudniku ponovo potencirao taj prijedlog i prihvaćen je, ali nije ušao u zaključke koji su potpisani. Kako mislite da Institut iz Tuzle iznese relevantne podatke koji imaju neku težinu, ako dođu sa rukama u džepovima? To je kompleksan problem, stručnjaci iz Beograda su pripremljeni, a ovi nisu. Zbog toga vas molim da kontaktirate Institut iz Tuzle, oni imaju svu dokumentaciju, pa da se pripreme.

Žiko Krunić: Ja sam prošle sedmice dogovario sa Stojanović Cvjetkom i Dragić Reljom, zamolio sam ih da razmislimo oko zadataka koji će biti postavljeni ekspertima. Mi te zadatke trebamo da formulišemo i da vidimo koga ćemo tačno zvati, obavezno mora prisustvovati i prof. Kolonja, jer se sve bazira na njegovoj ekspertizi, i naši stručnjaci iz Preduzeća. Ne vjerujem da oni mogu da završe posao za 7 dana. Svi već imaju dokumentaciju, ja ću najviše vjerovati članovima komisije. Poenta je postaviti komisiji prava pitanja na koja treba dati odgovore, a to su pitanja koja nas muče: stanje rezervi, šta ćemo u ovoj situaciji, itd.

Stevo Stević : I dalje smatram da je potrebno obavijestiti ljude o našem problemu, da budu upoznati. Da ne bi dolazili nespremni na sastanak.

Žiko Krunić: Nije problem da ih obavijestimo, čim se opredjelimo za ličnosti koje će biti članovi. Dobiće rješenje o imenovanju, sa zadacima.

Stevo Stević: Potrebno je poslati bar opširno objašnjenje zbog čega ih zovemo.

Zoran Mićanović : Neće se sve lomiti na jednom sastanku, idemo korak po korak.

Dragan Babić : Koliko sam ja shvatio iz direktorovog izlaganja, uvjeren sam da oni neće potpisati ništa što je štetno za naše Preduzeće. Drago mi je zbog toga. Volio bih da mi odgovorite na pitanje, da li je to tako, nećete potpisati ništa što je štetno za nas i naše radnike, dok se sve stručno ne objasni.

Žiko Krunić: Mislim da sam bio vrlo jasan, ali ako insistiraš na eksplicitnom odgovoru, onda je odgovor da.

Mitar Tomić: Direktor Mirković je bio prisutan na više sastanaka kada smo pričali o ovoj temi, a naročito kada se govorilo o vijeku trajanja elektrane. Za mene je 2039 godina postavljena samo zbog kredita za odsumporavanje, apsurdno je da se datum otplate kredita uzima kao poslednja godina rada elektrane. Nije to problem za radnike koji trenutno rade na PK „Bogutovo Selo“, mi možda nećemo biti ni živi tada. Međutim, da li iko razmišlja o onim ljudima koji su skoro počeli da rade i o onima koji će početi da rade uskoro, pošto nam je većina radnika pred penzijom. Niko ne koristi taj podatak da kaže da će ovo Preduzeće sigurno zaposliti 800 ljudi do 2020. godine, ukoliko elektrana bude u redu. Šta će ti ljudi 2039 godine, u slučaju da elektrana bude sposobna za rad, a vidjeli smo iz analiza da je to moguće. „Istok“ je gabarit za još jednu generaciju koja može završiti radni vijek, a koja će krenuti sa radom za 5-6 godina. U suprotnom, kako će se osjećati neko ko počne da radi, a unaprijed zna da kad može da radi. S druge strane, šta je sa naših ulaganja u „Istok“?

Nije isti doprinos državi sa 1800 i sa 800 zaposlenih. Ja ne vjerujem da će treća faza davati radnicima tolike plate, duplo veće od naših. Oni i dolaze ovdje zbog jeftine radne snage. Mi nismo protiv njih, ali ne damo da ulaze u naše dvorište.

Duško Radovanović: Izvršni direktor Milan Mirković nije nikada ni spomenuo 2039 godinu kao vijek trajanja TE, nego je to nametnuta tema, to je vezano za kredit za odsumporavanje. Postoji mogućnost, dakle, rada termoelektrane i posle 2039 godine.

Milan Mirković : Meni bi bilo drago da se rudarska struka ovdje usaglasi i da ima jedan stav. Što se tiče preostalog životnog vijeka TE, kada je direktor maloprije pričao, par puta je rekao „do kraja životnog vijeka“, a nije rekao do 2039. godine. Dalje, mislim da postoji jedna odluka Vlade, nisam siguran, ali sam slušao ministra kad je pričao u medijima i pominjao kraj životnog vijeka. Postoji i zaključak Nadzornog odbora, gdje se kaže da je potrebno obezbijediti dovoljne količine uglja do kraja životnog vijeka, a najmanje do kraja 2039. godine. Što se tiče procjene životnog vijeka, pričali smo mnogo puta o tome. Mi smo procijenili preostali životni vijek na, otprilike, preko 30 godina. To se pominje i u nekim studijama koje su rađene za potrebe rekonstrukcije kotla i odsumporavanja. Međutim, to je procjena, nije proračun. Slažem se da treba gledati unaprijed, ali treba gledati i pred sebe. Prvo, potrebno je završiti remont, nabaviti mehanizaciju na rudniku, stvoriti uslove da radimo što duže. Procjena je uslovljena nizom uslova. Ključna stvar, prema metodologiji proizvođača opreme, da posle narađenih 200-220 hiljada sati (za oko 10 godina) potrebno izvršiti detaljna ispitivanja strukture materijala i metalografsku analizu, kad ćemo imati jednu sliku o preostalom životnom vijeku i šta treba uraditi da bi elektrana mogla i dalje da radi. Može da se desi da TE stane prije 2039, da ta ispitivanja pokažu da ne može da radi. Preostale količine uglja bi tada preuzeli neki novi kapaciteti koji budu napravljeni. Ali, opravdano je i pitanje, šta ako se desi da 2039. godine možemo još da radimo. Ono što mi u procjeni nismo računali jeste ekonomija. Mi smo tehnička lica, nismo imali ekonomistu. Teško je sad izvesti neku ekonomsku računicu šta će se dešavati 2039. godine na tržištu električne energije. U svakom slučaju, mislim da pri donošenju odluka moramo da vodimo računa da nam trebaju i neke rezervne količine uglja, za slučaj da 2039. godine možemo još da tehnički i ekonomski opravdano radimo. Ja sad ne znam ni da li je na ležištu sve istraženo, da li je

rješenje dodatno rudarsko istraživanje, ali mislim da se mora obezbijediti i imati rješenje za slučaj da radimo posle 2039. godine. Ne smijemo buduće generacije ostaviti bez šanse da rade. Prvobitna podjela koja je postojala je bila daleko nepovoljnija za nas i oni su računali da će elektranu zatvoriti 2025. godine. Ipak smo nešto uspjeli pomjeriti i obezbijediti rad do 2039. godine, ako ima toliko uglja, a to mi još nije jasno, jer prvo struka to treba da kaže.

Zoran Mićanović: Juče nam je na sastanku potvrđeno da nema privatizacije u elektroenergetskom sektoru, a prvi ovi potezi idu u kontra smjeru. Imali smo u kolektivu situaciju da smo uvijek radili u korist nekog drugog, a ne znamo gdje smo mi. Pokušavamo, sa aspekta rudarske struke, da dokažemo da je nemoguće podijeliti koso ležište na ovakav način i to će i ekspertski tim dokazati. Mislim da je ovo više stvar poslušnosti, izvršenja nekih zadataka koje je dobijao „R i TE“, da se sve završi u interesu nekog eksternog. Moramo biti korektni, naš partner Comsar do sada ništa nije dobio, ali je jasno rečeno da su samoinicijativno podnijeli zahtjev za dodjelu koncesije na „Istok“. To su reperi u kojima i stručni tim koji se bude okupio, treba da se kreće. Puno toga je nedefinisano. Samo da je bilo malo više stručne priče u „R i TE“, ne bismo došli u ovu situaciju. Osnovni parametar za „R i TE“ je vijek trajanja TE. U Banovićima 2350 ljudi, sa 120.000,00 KM mjesečno od prodaje uglja, podmiruju svoje obaveze u kolektivu. To znači da, ako mi radimo do 2039. godine, a ostane nam 10 mil. tona uglja, onda ćemo ga prodati i živjeti od toga.

Ivan Radovanović : Osnovno pitanje je kakvi će zadaci biti postavljeni komisiji. Koliko vidim, sve se veže za „dovoljne količine“ i „vijek trajanja“. Bilo koje količine i bilo koji vijek trajanja će dovesti do podjele kopa. Sindikat nije za to. Potrebno je postaviti 2 pitanja: 1) Da li je moguće podijeliti kop, i 2) Postoji li javni interes RS i naroda da „Istok“ bude podijeljen?

Zoran Mićanović: Cijela naša borba je nedjeljivost „Istok“. Pokušaćemo i dokazaćemo preko struke da je nemoguće podijeliti „Istok“. I taj investitor koji dolazi na ove prostore ima problem. Ako uđe u ovu priču, onda je tek u problemu. Naš osnovni strateški pravac je dokazivanje putem struke.

Duško Radovanović: Pohvalio bih sazivanje ekspertskeg tima i samo bih molio da radimo na argumentima zbog čega smi mi u prednosti za dobijanje kompletnog ležišta „Istok“. Mislim da mnogo zavisi od Uprave, kako će konkurisati na javni poziv za dodjelu koncesije. Treba nam argumentovano obrazloženje.

Zoran Mićanović: Mi imamo interni problem obezbeđenja postojeće radne sredine, sa ljudima koji nisu na istom stanovištu kao i mi. Imali smo sastanak 12.04.2013. na Rudniku. Predložili smo komisiju za izradu zaključaka. Napisali smo ih, a dobili smo neke sasvim druge, koji uopšte nisu bili predmet rasprave. Znači, imamo problem različitog pristupa poslu, u smislu realizacije ovog cilja. Ne znam zbog čega, ali 24 inženjera je to potpisalo. Imamo suštinski problem, nismo svi na istom zadatku, ne znam na koga da se oslonim. Dali su sebi za pravo da negiraju direktorovo imenovanje komisije. To je dovoljan razlog koji nam pokazuje da nam se opet nešto uvaljuje. Kad smo podnijeli zahtjev za koncesiju 2008. godine, imali smo sve ove probleme koji su ovdje navedeni. Znači, oni su bili dobro obaviješteni, neko je inkorporiran. Isto pitanje sam postavio i direktorici ERS, zašto nismo radili po planu iz 2009. godine? Ona kaže da jesmo. Otkud investitor 2010 godine? Znači, imamo neiskrenu priču, a suštinska stvar je u našoj kući. Nismo na istim zadacima.

Žiko Krunić: Nama je prednost to što ima stručnjake u Sindikatu i ja na taj način doživljam ove sugestije. Ovo na šta sad ukazujete jeste stvar upravljačke strukture i ja sam taj problem

primjetio i on će biti rješavan. Ali, ne možemo biti smješni u ovom poslu. Moramo svi da radimo u istom cilju i na istom zadatku.

Stevo Stević: Dok se mi ovdje pripremamo za stručni sastanak, da li postoji mogućnost da Ministarstvo dodijeli koncesiju Comsar-u na „Istok 2“? Zamolio bih vas da im se uputi dopis u kojem će se zahtjevati stopiranje svih aktivnosti oko dodjele koncesije, dok ne riješimo sva pitanja.

Tomislav Benović: Postoji rok od 30 dana za prijavljivanje na konkurs.

Sastanak završen u 13,45 časova.

PREDSJEDNIK SIND.ODBORA

Zoran Mićanović, dipl.inž.rud.

V.D. DIREKTORA

Žiko Krunić, dipl.pravnik